

[Falk Hansen.]

udstrækning ønsker at belægge deres hospitalssenge med abortpatienter, medens andre syge må vente, i hvert tilfælde med den nuværende hospitalskapacitet.

Med hensyn til abortklinikker skal de dels først oprettes, dels bliver der vel også for kvindens vedkommende et spørgsmål om diskretion, som vil gøre, at en del alligevel vælger den illegale abort. Og kan man overhovedet skaffe tilstrækkeligt med læger og sygeplejersker, som vil lave abort-indgreb hver dag?

Medens jeg altså ikke kan melde mig som tilhænger af fri abort, tror jeg på, at en betydelig liberalisering af den nuværende lovgivning med bl. a. indførelse af den sociale indikation vil kunne betyde en stor hjælp i den rigtige retning for de abortsøgende, som i dag får afslag på deres ansøgning.

Det er blevet nævnt fra forskellig side, at den sociale indikation ikke kan administreres på rimelig og ensartet måde. Hertil må vel nok bemærkes, at det ikke kan være vanskeligere at anvende denne indikation som bedømmelsesgrundlag end den psykiatriske. Den sociale indikation er noget nyt, og her må naturligvis findes visse kriterier, der sikrer en ensartet behandling, ligesom det er uhyre vigtigt, at den sociale indikation ikke bliver en sovepude for samfundet. Der er vel nok en glidende overgang fra gældende lov med truende svækkelse til den sociale indikation. Ved indførelse af denne indikation må det være op til samfundet og dermed i første række til de bevilgende myndigheder at sørge for, at disse situationer kan afhjælpes og abort undgås.

Den i lovforslagets § 1, nr. 2, nævnte 12 ugers frist kan af mange grunde synes tillokkende, men den kan medføre, at vi stiller de ringeste dårligst, de ganske unge, der ikke reagerer hurtigt nok på udeblivelsen af deres menstruation, sinkerne og de dybt deprimerede, som ikke får taget sig sammen til en henvendelse i rette tid.

Betænkningens forslag om at indføre en fast aldersgrænse, 38 år, hvorefter abort skal kunne finde sted uden videre, ligesom ved 4 selv fødte børn, er jeg ikke umiddelbart tilhænger af, fordi jeg finder, at begge kriterier er meget tilfældigt valgt. Hvorfor ikke lige så godt 35 år og 2 selv fødte og

måske 2 tilkomne børn i et senere ægteskab, som kan være en lige så stor belastning? Men det kan diskuteres, og for øvrigt vil disse ting jo få mindre afgørende betydning ved en social indikation.

Derimod finder jeg betænkningens forslag i § 3, stk. 5, der taler om mulighed for abort, når kvinden på grund af alder eller umodenhed ikke for tiden formår at drage omsorg for barnet på forsvarlig måde, helt fortrinligt og en drejning i den rigtige retning til hjælp for de ganske unge abortsøgende, som ofte under den nuværende lovgivning ikke er blevet tilstrækkelig tilgodeset. Vi er ikke idealmennesker og lever ikke i et idealsamfund, derfor er jeg overbevist om, at friheden, hvor tillokkende den end kan være, må komme på et sådant område i den takt, hvormed det lykkes at få de fleste, også de svageste, med.

Med disse bemærkninger skal jeg i øvrigt tilsige mit partis støtte til et forhåbentlig godt og hurtigt udvalgsarbejde.

Lis Møller: SFs lovforslag er jo en gammel kending. Jeg vil gerne gentage lidt af, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen i februar 1967.

For lovgiverne må enhver diskussion om, hvorvidt svangerskabsafbrydelse skal tillades, tage sit udgangspunkt i spørgsmålet om, hvornår samfundet skal yde det menneskelige liv retsbeskyttelse. Jeg skal da klart erkende, at hvis man ikke vil yde fosteret retsbeskyttelse, som man jo gør det f. eks. i arveretten, må moderens frihed være det afgørende, og så bliver den frie adgang til svangerskabsafbrydelse den logiske konsekvens. Jeg tvivler imidlertid på, at retsopfattelsen hos folkets flertal er kommet dertil. Jeg tror, at den almene retsopfattelse stadig bygger på det hidtidige synspunkt, at der må finde en afvejning sted dels af hensynet til det ufødte barn og dets muligheder, dels af hensynet til den moder, der skal bære og føde barnet. Ud fra dette grundsynspunkt kan mit parti ikke medvirke til gennemførelsen af det fremsatte lovforslag, der helt prisgiver den ufødte til fordel for moderen, men vi vil gerne deltage i overvejelserne om en liberalisering af den nugældende svangerskabslov.

Forinden vil jeg dog gerne gøre et par bemærkninger om retstilstanden under en